

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1 (044) 230-06-58

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"10" червня 2015 р.   Справа № 911/4104/13

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Лобаня О.І.

суддів: Майданевича А.Г.

Федорчука Р.В.

за участю представників сторін відповідно до протоколу судового засідання від 10.06.2015 року,

розглянувши апеляційну скаргу Першого заступника прокурора Київської області на рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року

у справі № 911/4104/13 (головуючий суддя Кошик А.Ю., судді Лопатін А.В., Ярема В.А.)

за позовом Переяслав-Хмельницького міжрайонного прокурора в інтересах держави в

особі:

- 1) Державної інспекції сільського господарства у Київській області,
- 2) Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації

до 1) Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району
2) приватного підприємства «██████████»

третьою особою: Управління Держземагенства у Переяслав-Хмельницькому районі

про визнання незаконним та скасування рішення сільської ради

ВСТАНОВИВ:

Рішенням господарського суду Київської області від 05.12.2013 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 22.04.2014 року, по справі № 911/4104/14 позов Переяслав-Хмельницького міжрайонного прокурора в інтересах держави в особі Державної інспекції сільського господарства у Київській області, Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації до Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району та приватного підприємства «██████████», третя особа Управління Держземагенства у Переяслав-Хмельницькому районі про визнання незаконним та скасування рішення сільської ради - задоволено повністю.

Так, визнано незаконним та скасовано рішення Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району 3 сесії 24 скликання від 28.09.2004 року «Про надання дозволу на відведення земельної ділянки для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води ПП «██████████» в межах Світанківської сільської ради». Визнано незаконним та скасовано рішення сесії Світанківської сільської ради від 28.09.2005 року № 232 «Про погодження проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок в оренду строком на 49 років ПП «██████████». Визнано недійсним договір оренди землі від 31.05.2005 року, укладений між Світанківською сільською радою в особі голови К██████████ С.П. та приватним підприємством «██████████». Зобов'язано приватне підприємство «██████████» повернути у державну власність в особі Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації Київської області земельну ділянку загальною площею 2,2200 га, яка знаходиться за межами населеного пункту с. Світанок Переяслав-Хмельницького району, нормативна грошова оцінка якої становить 274162 грн.

Постановою Вищого господарського суду України від 28.08.2014 року у даній справі касаційну скаргу приватного підприємства «██████████» задоволено частково, рішення господарського суду Київської області від 05.12.2013 року та постанову Київського апеляційного господарського суду від 22.04.2014 року скасовано, справу направлено на новий розгляд до господарського суду Київської області.

Так, при новому розгляді, рішенням господарського суду Київської області від 12.02.2015 року у справі № 911/4104/13 у задоволенні позову Переяслав-Хмельницького міжрайонного прокурора відмовлено повністю.

Не погоджуючись з рішенням місцевого господарського суду від 12.02.2015 року Перший заступник прокурора Київської області звернувся до Київського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року у справі № 911/4104/13 скасувати та прийняти нове рішення, яким позов Переяслав-Хмельницького міжрайонного прокурора задовольнити в повному обсязі. В обґрунтування апеляційної скарги заявник стверджує, що оскаржуване рішення не відповідає вимогам чинного законодавства України, місцевим господарським

судом неповно з'ясовано обставини, що мають значення для справи та неправильно застосовані норми матеріального та процесуального права. Також, скаржник просив поновити строк на подання апеляційної скарги на рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 26.03.2015 року відновлено скаржнику строк для подання апеляційної скарги, апеляційну скаргу Першого заступника прокурора Київської області на рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року у справі № 911/4104/13 прийнято до провадження та призначено до розгляду.

У відзиві на апеляційну скаргу приватне підприємство «[REDACTED]» вважає подану Першим заступником прокурора Київської області апеляційну скаргу необґрунтованою та безпідставною, а рішення господарського суду Черкаської області законним та обґрунтованим. Відповідач-2 просить суд апеляційної інстанції залишити без змін оскаржуване рішення місцевого господарського суду від 12.02.2015 року, а апеляційну скаргу без задоволення.

У судових засіданнях 29.04.2015 року, 20.05.2015 року та 10.06.2015 року прокурор та представник Державної інспекції сільського господарства у Київській області надали суду свої пояснення по справі в яких, підтримали подану апеляційну скаргу на підставі доводів зазначених у ній та просили апеляційний господарський суд скаргу задовольнити, рішення суду скасувати, позов задовольнити. При цьому, представник Державної інспекції сільського господарства у Київській області у судове засідання 10.06.2015 року не з'явився та надав суду клопотання в якому просив суд апеляційної інстанції справу розглядати без участі їхнього представника.

Представники приватного підприємства «[REDACTED]» у судових засіданнях 29.04.2015 року, 20.05.2015 року та 10.06.2015 року також надали суду свої пояснення по справі в яких заперечили проти доводів викладених у апеляційній скарзі, вважають апеляційну скаргу необґрунтованою та безпідставною, а рішення суду першої інстанції законним та обґрунтованим. Представники відповідача, просили суд апеляційної інстанції залишити рішення місцевого господарського суду без змін а апеляційну скаргу Першого заступника прокурора Київської області без задоволення.

Представники Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації, Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району та Управління Держземагенства у Переяслав-Хмельницькому районі у судові засідання 29.04.2015 року, 20.05.2015 року та 10.06.2015 року не з'явилися про час та місце розгляду справи були повідомлені належним чином про що, в матеріалах справи міститься повідомлення про вручення поштового відправлення.

В письмових поясненнях Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району надала суду свої пояснення по справі в яких заперечила

проти задоволення апеляційної скарги, вважає її необґрунтованою та безпідставною а рішення суду першої інстанції законними та обґрунтованим.

Управління Держземагенства у Переяслав-Хмельницькому районі у своїй заяві просило скасувати рішення суду першої інстанції та прийняти нове рішення суду, яким позов прокурора задовольнити у повному обсязі. При цьому, третя особа просила розглядати дану справу за відсутності їхнього представника.

Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації про причини своєї неявки у судові засідання не повідомила, письмових пояснень не надала.

Враховуючи викладене, заслухавши думку прокурора та представника ПП «[REDACTED]» що з'явилися у судові засідання, колегія суддів апеляційного господарського суду з урахуванням [ст. 75 ГПК України](#) вважає за можливе розглянути справу за наявними в ній матеріалами, оскільки Державна інспекція сільського господарства у Київській області, Переяслав-Хмельницька районна державної адміністрації, Світанківська сільська рада Переяслав-Хмельницького району та Управління Держземагенства у Переяслав-Хмельницькому районі про дату та місце розгляду справи були повідомлені належним чином, участь представників сторін у судовому засіданні 10.05.2015 року, судом обов'язковою не визнавалась, клопотань про відкладення розгляду справи та витребування письмових доказів не надходило. В матеріалах справи міститься достатньо доказів для прийняття рішення по справі.

Крім того, судова колегія вважає за необхідне зазначити, що у відповідності до [ст. 102 ГПК України](#) суд апеляційної інстанції обмежений строком розгляду апеляційних скарг на рішення місцевого господарського суду та за клопотанням сторін у відповідності до [ст. 69 ГПК України](#) строк розгляду вже продовжувався.

Згідно [статті 99 Господарського процесуального кодексу України](#), в апеляційній інстанції справи переглядаються за правилами розгляду цих справ у першій інстанції з урахуванням особливостей, передбачених у [розділі XII Господарського процесуального кодексу України](#).

У відповідності до [ст. 101 ГПК України](#) апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність та обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі.

Дослідивши наявні в справі матеріали, розглянувши апеляційну скаргу, заслухавши пояснення прокурора та представника відповідача-2, що з'явився у судові засідання, Київським апеляційним господарським судом встановлено наступне.

Як вбачається з матеріалів справи, рішенням Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району Київської області від 28.09.2004 року «Про надання дозволу на відведення земельної ділянки для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води ПП «[REDACTED]» в межах

Світанківської сільської ради» надано дозвіл ПП «[REDACTED]» на складання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду строком на 49 років площею 2,22 га для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води, що знаходиться в межах Світанківської сільської ради.

Рішенням Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району Київської області від 28.09.2005 року за № 232 «Про погодження проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок в оренду строком на 49 років ПП «[REDACTED]» погоджено проект землеустрою щодо відведення земельних ділянок в оренду строком на 49 років ПП «[REDACTED]», які знаходяться в межах Світанківської сільської ради та передано земельні ділянки загальною площею 2,22 га в оренду строком на 49 років для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води ПП «[REDACTED]» за адресою: Переяслав-Хмельницький район, Світанківська сільська рада.

На підставі зазначених рішень 31.10.2005 року між Світанківською сільською радою (орендодавець) та ПП «[REDACTED]» (орендар) укладено договір оренди землі, згідно якого орендодавець надає, а орендар приймає в строкове платне користування земельну ділянку для промислового використання, яка знаходиться в межах Світанківської сільської ради.

Відповідно до п. 2 договору в оренду передається земельна ділянка загальною площею 2,22 га. Згідно з п. 5 договору нормативна грошова оцінка земельної ділянки становить 274 162,00 грн.

Договір укладено на 49 років. Після закінчення строку договору орендар має переважне право поновлення його на новий строк. У цьому разі орендар повинен не пізніше ніж за 5 днів до закінчення строку дії договору повідомити письмово орендодавця про намір продовжити його дію (п. 8 договору).

Згідно акту прийняття-передачі земельної ділянки № б/н від 31.10.2005 року орендодавець передав, а орендар прийняв в довгострокову оренду терміном на 49 років земельну ділянку площею 2,22 га для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води, надану ПП «[REDACTED]» рішенням Світанківської сільської ради № 232 від 28.09.2005 року.

Так, вважаючи, що на думку позивача Світанківська сільська рада Переяслав-Хмельницького району розпорядилась спірною земельною ділянкою без належних на те повноважень, оскільки спірна земельна ділянка розташована за межами населеного пункту, Переяслав-Хмельницький міжрайонний прокурор звернувся до суду з позовом та з врахуванням уточнення позовних вимог згідно заяви від 05.12.2013 року просив:

- визнати незаконним та скасувати рішення Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району 3 сесії 24 скликання від 28.09.2004 року «Про надання дозволу на відведення земельної ділянки для видобутку мінеральної

води та будівництва цеху по розливу води ПП «[REDACTED]» в межах Світанківської сільської ради»;

- визнати незаконним та скасувати рішення сесії Світанківської сільської ради від 28.09.2005 року № 232 «Про погодження проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок в орне дук строком на 49 років ПП «[REDACTED]»;

- визнати недійсним договір оренди землі від 31.05.2005 року, укладений між Світанківською сільською радою в особі голови К[REDACTED] С.П. та ПП «[REDACTED]»;

- зобов'язати ПП «[REDACTED]» повернути у державну власність в особі Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації Київської області земельну ділянку загальною площею 2,2200 га, яка знаходиться за межами населеного пункту с. Світанок Переяслав-Хмельницького району, нормативна грошова оцінка якої становить 274162,00 грн.

В обґрунтування позовних вимог прокурор зазначив, що при наданні спірної земельної ділянки відповідачу-2 в оренду, Світанківською сільською радою Переяслав-Хмельницького району (відповідачем-1) порушено вимоги норм чинного законодавства. Зокрема, прокурор вказує на те, що пунктом 12 [розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України](#) (в редакції, що діяла на момент виникнення спірних правовідносин), передбачено, що до розмежування земель державної і комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями в межах населених пунктів, крім земель, переданих у приватну власність, здійснюють відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів - відповідні органи виконавчої влади.

Оскільки, за твердженням прокуратури (встановлено в ході прокурорської перевірки, однак в матеріалах справи відсутні докази оформлення результатів такої перевірки), спірна земельна ділянка перебуває за межами населеного пункту с. Світанок, з огляду на п. 12 [розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України](#) розпорядження такою земельною ділянкою віднесено до повноважень відповідного органу виконавчої влади - районної державної адміністрації.

Відповідно до [ст. 116 Земельного кодексу України](#) (в редакції, що діяла на момент виникнення спірних правовідносин) громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом.

Згідно з ч. 1 [ст. 123 Земельного кодексу України](#) (в редакції, що діяла на момент виникнення спірних правовідносин) надання земельних ділянок юридичним особам у постійне користування здійснюється на підставі рішень органів

виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за проектами відведення цих ділянок.

Відповідно до ч. 1 [ст. 124 Земельного кодексу України](#) (в редакції, що діяла на момент виникнення спірних правовідносин) передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування шляхом укладення договору оренди земельної ділянки.

Відповідно до [ст. 19 Конституції України](#), органи державної влади та органи місцевого самоврядування. їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Таким чином, прокурор зазначає підставами позовних вимог порушення відповідачем-1 визначеної законом компетенції щодо розпорядження спірною земельною ділянкою при наданні її в користування відповідачу-2.

Як зазначалося вище, при новому розгляді справи, рішенням господарського суду Київської області від 12.02.2015 року у справі № 911/4104/13 у задоволенні позову Переяслав-Хмельницького міжрайонного прокурора відмовлено повністю.

Колегія суддів апеляційного господарського суду погоджується з висновком суду першої інстанції про відмову у задоволенні вказаного позову, виходячи з наступного.

Відповідно до [статті 3 Земельного кодексу України](#) земельні відносини регулюються [Конституцією України](#), [Земельним кодексом України](#), а також прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Відповідно до [статті 13 Конституції України](#) земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією [Конституцією](#). [Статтею 14 Конституції України](#) визначено, що земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави.

Згідно з ч. 2 [ст. 19 Конституції України](#) органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Як вбачається з матеріалів справи, зокрема технічної документації із складання проекту землеустрою щодо спірної земельної ділянки, відповідач-2 попередньо звертався до голови Переяслав-Хмельницької райдержадміністрації (листом від 04.06.2004 року) з проханням надати дозвіл на виділення землі в с.Світанок для видобутку та будівництва цеху по розливу води.

Як вбачається з матеріалів попереднього погодження місця розташування об'єкта, згідно Акту від 20.05.2004 року вибору земельної ділянки для видобутку та будівництва цеху по розливу води, комісією на чолі з першим заступником Переяслав-Хмельницької райдержадміністрації (скріплений печаткою райдержадміністрації) визначено, що обрана земельна ділянка розташована в межах населеного пункту Світанківської сільської ради.

Про перебування спірної земельної ділянки в межах населеного пункту також зазначено у висновку Переяслав-Хмельницького районного відділу земельних ресурсів від 06.10.2004 року № 330, у висновку Переяслав-Хмельницької державної екологічної районної інспекції від 15.08.2004 року за №175/1, у висновку відділу містобудування, архітектури та ЖКГ від 09.08.2004 року за №26, Довідці-висновку в.о.Головного санітарного державного лікаря Переяслав-Хмельницького району від 09.08.2004 року за №761.

Крім того, Переяслав-Хмельницький районний відділ архітектури, містобудування та житлово-комунального господарства, який є структурним підрозділом Переяслав-Хмельницької райдержадміністрації, надав висновок від 06.10.2004 року № 275 «Про погодження проекту землеустрою» в якому зазначено про погодження надання спірної земельної ділянки в оренду відповідачу-2.

Згідно листа Державного управління екології і природних ресурсів в Київській області від 28.07.2005 року № 06-13/5991 «Про погодження місця розташування земельної ділянки» надано характеристику земельної ділянки і зазначено, що обрана земельна ділянка (ділянки) перебуває в межах населеного пункту Світанківської сільської ради.

У висновку № 03/03-04-09-661 від 24.12.2004 року вибору (відведення) земельної ділянки під забудову комісією на чолі з першим заступником голови райдержадміністрації засвідчено, що земельна ділянка розташована в межах населеного пункту.

У висновку Переяслав-Хмельницького районного відділу містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства, який є структурним підрозділом Переяслав-Хмельницької райдержадміністрації від 12.10.2004 року погоджено проект землеустрою та погоджено надання земельної ділянки відповідачу-2.

Таким чином, враховуючи зазначене вище, судова колегія апеляційного господарського суду погоджується з висновком суду першої інстанції, що

погоджувальна документація містить суперечливі відомості, які призвели до спотворення фактичних обставин, в тому числі за сприянням органу виконавчої влади - Переяслав-Хмельницької райдержадміністрації (до повноважень якої належало право розпорядження землями державної власності) та інших погоджувальних органів, уповноважених контролювати відповідність переданої на затвердження земельної документації.

При цьому, як вірно зазначив суд першої інстанції в діях відповідача-2 (землекористувача) відсутні будь-які порушення, ним дотримано визначений законодавством порядок отримання земельної ділянки в користування.

Таким чином, судова колегія апеляційного господарського суду погоджується з висновками суду першої інстанції, що допущені державними органами помилки при наданні земельної ділянки в користування відповідачу-2, які призвели до оформлення документації органом місцевого самоврядування без достатніх повноважень, та за цілковитого сприяння та погодження відповідним органом виконавчої влади (Переяслав-Хмельницькою райдержадміністрацією), не можуть бути підставою для позбавлення відповідача-2 права землекористування.

У відповідності до [ст. 241 Цивільного кодексу України](#) правочин, вчинений представником з перевищенням повноважень, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє, лише у разі наступного схвалення правочину цією особою. Правочин вважається схваленим зокрема у разі, якщо особа, яку він представляє, вчинила дії, що свідчать про прийняття його до виконання.

Наступне схвалення правочину особою, яку представляють, створює, змінює і припиняє цивільні права та обов'язки з моменту вчинення цього правочину.

У відповідності до пункту 3.4 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 29.05.2013 року № 11 «Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними», наступне схвалення юридичною особою правочину, вчиненого від її імені представником, з перевищенням повноважень, унеможливує визнання такого правочину недійсним ([стаття 241 ЦК України](#)). Настання передбачених цією статтею наслідків ставиться в залежність від того, чи було в подальшому схвалено правочин особою, від імені якої його вчинено; тому господарський суд повинен у розгляді відповідної справи з'ясувати пов'язані з цим обставини. Доказами такого схвалення можуть бути відповідне письмове звернення уповноваженого органу (посадової особи) такої юридичної особи до другої сторони правочину чи до її представника (лист, телефонограма, телеграма, телетайпограма тощо) або вчинення зазначеним органом (посадовою особою) дій, які свідчать про схвалення правочину (прийняття його виконання, здійснення платежу другій стороні, підписання товаророзпорядчих документів і т. ін.). Наведене стосується й тих випадків, коли правочин вчинений не представником юридичної особи з перевищенням повноважень, а особою, яка взагалі не мала повноважень щодо вчинення даного правочину.

За таких обставин, оскільки, орган виконавчої влади, якому належать повноваження держави щодо розпорядження земельними ділянками державної власності (Переяслав-Хмельницька райдержадміністрація), був обізнаний та вчинив дії щодо погодження надання органом місцевого самоврядування відповідачу-2 в користування земельної ділянки, з огляду на норму [ст. 241 Цивільного кодексу України](#) відповідний правочин породжує обумовлені ним правові наслідки.

Пунктом 2.1 [постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 17.05.2011 року № 6 «Про деякі питання практики розгляду справ у спорах, що виникають із земельних відносин»](#) визначено, що після прийняття органом державної влади або місцевого самоврядування рішення про надання земельної ділянки у власність або в користування, затвердження результатів аукціону, укладення відповідної цивільно-правової угоди, набуття права власності на житловий будинок, будівлю, споруду особа має право на одержання земельної ділянки у власність або в користування і право вимагати оформлення документів, що посвідчують право власності або право користування земельною ділянкою.

Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав ([стаття 125 ЗК України](#)).

Як вбачається з матеріалів справи, та вірно встановлено судом першої інстанції, спірний договір оренди землі зареєстровано в установленому порядку, про що внесено запис до Державного реєстру земель за № [REDACTED].

Згідно з п. 2.4 [постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 17.05.2011 року № 6 «Про деякі питання практики розгляду справ у спорах, що виникають із земельних відносин»](#) з позовами про визнання недійсними правочинів щодо земельних ділянок мають право звертатися сторони цих правочинів (договорів), а також інші зацікавлені особи, зокрема, особи, що мають право на придбання земельної ділянки, яка є предметом спірного договору. При цьому інтерес такої особи стосовно придбання у власність земельної ділянки має бути законним, не суперечити [Конституції](#) і законам України, суспільним інтересам, справедливості, добросовісності, розумності та іншим загальноправовим засадам, а також відповідати критеріям охоронюваного законом інтересу, офіційне тлумачення якого надане в резолютивній частині [Рішення Конституційного Суду України від 01.12.2004 N 18-рп/2004](#)(справа N 1-10/2004).

Відповідно до п. 2.8 зазначеної вище [постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 17.05.2011 року № 6](#), право постійного землекористування є безстроковим, на відміну від права оренди, і може бути припинене лише з підстав, передбачених [статтею 141 Земельного кодексу України](#), перелік яких є вичерпним. Дії органів державної влади та місцевого самоврядування, спрямовані на позбавлення суб'єкта права користування

земельною ділянкою після державної реєстрації такого права поза межами підстав, визначених у [статті 141 Земельного кодексу України](#), є такими, що порушують право користування земельною ділянкою.

Враховуючи, що спірна земельна ділянка використовується ПП «[REDACTED]» за цільовим призначенням, відповідачем-2 сплачуються орендні платежі, створено майно, та як встановлено судом апеляційної інстанції відповідач-2 проводить поточні ремонти свердловин що знаходяться на спірній земельній ділянці та утримує їх, колегія суддів апеляційного господарського суду вважає, що відсутні визначені [ст. 141 Земельного кодексу України](#) підстави позбавлення відповідача-2 права користування земельною ділянкою.

Крім того, при вирішенні даної справи місцевий господарський суд вірно послався на практику Європейського суду з прав людини (рішення «Стретч проти Об'єднаного Королівства Великої Британії і Північної Ірландії» від 24.06.2003 року) та Вищого господарського суду України (постанова від 23.01.2007 року у справі № 47/8).

Так у вказаних рішеннях Європейський суд з прав людини та суду касаційної інстанції зазначено, що визнання недійсним договору, згідно якого покупець отримав майно від держави, та подальше позбавлення його цього майна (навіть на підставі того, що державний орган порушив закон при укладенні договору) є неприпустимим.

Таким чином, судова колегія апеляційного господарського суду погоджується з висновком суду першої інстанції про відсутність підстав для скасування рішення Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району Київської області від 28.09.2004 року «Про надання дозволу на відведення земельної ділянки для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води ПП «[REDACTED]» в межах Світанківської сільської ради» та рішення № 232 від 28.09.2005 року «Про погодження проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок в оренду строком на 49 років ПП «[REDACTED]», оскільки надання земельної ділянки відбулось з відома та погодження уповноваженого органу, відповідач-2 набув право користування земельною ділянкою і відсутні підстави для позбавлення його такого права.

Враховуючи вищевикладене та те, що позовні вимоги про визнання недійсним договору оренди землі від 31.10.2005 року, укладеного між Світанківською сільською радою та ПП «[REDACTED]» та, як наслідок, про повернення у державну власність в особі Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації Київської області земельної ділянки загальною площею 2,2200 га, є похідними від позовних вимог про визнання незаконними та скасування рішень Світанківської сільської ради Переяслав-Хмельницького району Київської області від 28.09.2004 року «Про надання дозволу на відведення земельної ділянки для видобутку мінеральної води та будівництва цеху по розливу води ПП «[REDACTED]» в межах Світанківської сільської ради», № 232 від 28.09.2005 року «Про погодження проекту землеустрою щодо відведення

земельних ділянок в оренду строком на 49 років ПП «[REDACTED]», відповідні позовні вимоги не підлягають задоволенню, а тому правомірно відмовлені судом першої інстанції у їх задоволенні.

При цьому, місцевий господарський суд вірно зазначив, що оскільки, за наслідками розгляду спору судом встановлено відсутність підстав для його задоволення з викладених у позові підстав, питання щодо пропуску строку позовної давності не впливає на результат вирішення спору.

Відповідно до [ст. 22 ГПК України](#) сторони користуються рівними процесуальними правами. Сторони мають право подавати докази, брати участь у дослідженні доказів.

Відповідно до [ст. 32 ГПК України](#) доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до [ст. 33 ГПК України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

Відповідно до [ст. 34 ГПК України](#) господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Отже, виходячи з вищевикладеного, як в суді першої інстанції так і в суді апеляційної інстанції, ні прокурором, ні позивачами не було подано належних та переконливих доказів в обґрунтування та підтвердження заявленого позову. Судова колегія звертає увагу, що доводи та заперечення викладені у апеляційній скарзі прокурора на рішення суду першої інстанції не знайшли свого підтвердження під час розгляду справи судом апеляційної інстанції. Доводи скаржника зводяться до намагань надати їм перевагу над встановленими судом першої інстанції обставинами, та переоцінити ці обставини, що не впливає на результат розгляду справи.

Колегія суддів апеляційного господарського суду вважає, що рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року, прийняте після повного з'ясування обставин, що мають значення для справи, які місцевий господарський суд визнав встановленими, а також у зв'язку з правильним застосуванням норм матеріального та процесуального права, є таким що відповідає нормам закону.

Відповідно до [ст. 103 ГПК України](#) апеляційна інстанція за результатами розгляду апеляційної скарги має право: 1) залишити рішення місцевого

господарського суду без змін, а скаргу без задоволення; 2) скасувати рішення повністю або частково і прийняти нове рішення; 3) скасувати рішення повністю або частково і припинити провадження у справі або залишити позов без розгляду повністю або частково; 4) змінити рішення.

Таким чином, в задоволенні апеляційної скарги Першого заступника прокурора Київської області слід відмовити, а оскаржуване рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року залишити без змін.

Судові витрати розподіляються відповідно до вимог [ст. 49 ГПК України](#).

Враховуючи наведене вище та керуючись статтями [99](#), [101-105 ГПК України](#), Київський апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Першого заступника прокурора Київської області на рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року у справі № 911/4104/13 залишити без задоволення.
2. Рішення господарського суду Київської області від 12.02.2015 року у справі № 911/4104/13 залишити без змін.
3. Матеріали справи № 911/4104/13 повернути до господарського суду Київської області.

Головуючий суддя

О.І. Лобань

Судді

А.Г. Майданевич

Р.В. Федорчук

Дата підписання 15.05.2015 року